

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3821/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvijestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom BURABRODOVI d.o.o. u stečaju, OIB: 54906234653, Split, Obrov 8, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE, OIB: 86054239450, Republika Italija, Vigonza (PD), Via Regia 73, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Mihalić & Pikija d.o.o. u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-478/2025-36 od 10. srpnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 13. listopada 2026.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-478/2025-36 od 10. srpnja 2026. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija se zahtjev stečajnog vjerovnika SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu ukinuta je odluka skupštine vjerovnika od 2. srpnja 2026. kojom je osnovan odbor vjerovnika stečajnog dužnika BURABRODOVI d.o.o. u stečaju s vjerovnicima SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE, Grad Solin i Mirjana Grgić.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik SALONA ITALIA SOCIETA' CONSORTILE A RESPONSABILITA' LIMITATA IN L LIQUIDAZIONE zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu pobijano rješenje preinačiti podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U obrazloženju žalbe navodi da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama na

kojima prvostupanjski sud temelji zaključak da je odluka skupštine vjerovnika protivna zajedničkom interesu vjerovnika, već svoj zaključak tek općenito obrazlaže i temelji na činjenici da će se osnivanjem odbora povećati troškovi stečajnog postupka te da sjednice odbora same po sebi iziskuju dodatno vrijeme i angažman suda, stečajnog upravitelja i ostalih vjerovnika pa time ne doprinose učinkovitosti postupka. Ističe da sud navodi kako odluku treba sadržajno sagledati kroz financijske i procesne posljedice, ali zajednički interes vjerovnika svodi gotovo isključivo na smanjenje troškova, zanemarujući nadzor rada upravitelja, transparentnost i zaštitu vjerovnika. Poziva se na cilj skupnog namirenja vjerovnika iz odredbe čl. 2. st. 2. Stečajnog zakona i zadatke odbora iz odredbe čl. 98. tog Zakona, osobito nadzor upravitelja i pomoć u vođenju poslova, praćenje tijeka poslovanja iz odredbe čl. 217., pregled poslovnih knjiga i dokumentacije, provjeru prometa i iznosa gotova novca, razmatranje izvješća, prigovor na rad upravitelja, odobrenje predračuna troškova, davanje mišljenja sudu te obavješćivanje vjerovnika o tijeku postupka i stanju stečajne mase. Ističe da prvostupanjski sud nije razmotrio učinkovito unovčenje imovine, zaštitu stečajne mase i pravodobno informiranje vjerovnika, osobito u situaciji u kojoj su na izvještajnom ročištu ostala otvorena brojna činjenična i pravna pitanja. Stečajni upravitelj nije se mogao očitovati o vrijednosti ulaganja dužnika u društvo kćer niti o iznosu tih ulaganja; nije raspolagao podacima je li dužnik raspolagao nekretninama niti o vremenu i načinu njihova otuđenja, navodeći da je dokumentaciju tek nedavno zaprimio i da je potrebno dodatno utvrditi relevantne činjenice. Predložena je dopuna njegovog izvješća u odnosu na imovinu koja je bila u vlasništvu dužnika i sva njegova potraživanja koja se tiču predmetnog postupka. Otvoreno je pitanje postojanja i opsega navodnog razlučnog prava društva PREVENT Central and Eastern Europe d.o.o., pri čemu je upravitelj potvrdio da taj subjekt nije prijavio tražbinu u stečajnom postupku, a istaknuti su i prigovori o valjanosti pravne osnove tog prava te mogućnosti odvojenog namirenja iz stečajne mase. Stoga zaključak da osnivanjem odbora vjerovnici ne bi imali nikakve koristi, a nastali bi dodatni troškovi, nije kritičan niti objektivan, nego proizlazi iz površne analize smisla i razloga zbog kojih je odbor zakonom predviđen i u konkretnom slučaju osnovan. Nadalje, žalitelj ističe da sud ne utvrđuje o kojim se dodatnim troškovima radi, u kojem bi iznosu nastali, na temelju kojih činjenica ih procjenjuje niti zbog čega smatra da bi upravo ti troškovi bili takvog opsega da bi prevagnuli nad koristima koje odbor može ostvariti u provedbi postupka i zaštiti zajedničkog interesa svih vjerovnika. Sud ne provodi usporedbu mogućih troškova rada odbora i koristi njegove zakonom propisane nadzorne i savjetodavne funkcije, već unaprijed pretpostavlja da bi osnivanjem odbora povećao troškove i opteretio postupak njegovim radom. Neobrazložen je i zaključak o dodatnom vremenu i angažmanu, jer utrošak vremena nije istoznačan nepotrebnom trošku. Sud je propustio ocijeniti koje konkretne koristi odbor može imati, osobito u nadzoru upravitelja, davanju mišljenja i sudjelovanju u donošenju odluka važnih za očuvanje i povećanje stečajne mase. Umjesto takve analize, odluku vjerovnika zamijenio je vlastitom procjenom bez razmatranja razloga zbog kojih su oni odlučili osnovati odbor. Trošak odbora nije svrha njegova osnivanja, nego moguća posljedica rada, pa se može ocijeniti samo u odnosu na konkretne okolnosti, vrijednost i složenost mase, broj i položaj vjerovnika, složenost radnji te očekivane koristi od dodatnog nadzora i sudjelovanja vjerovnika. Nije utvrđeno ni obrazloženo zašto bi troškovi bili nerazmjerni tim koristima. Takvo obrazloženje nije dostatan razlog za ukidanje odluke i zanemaruje svrhu odbora i

volju vjerovnika izraženu na skupštini. Također napominje da je nejasan i pogrešan zaključak da skupština može obavljati iste poslove kao odbor pa njegovo osnivanje nije potrebno. Zakon razlikuje skupštinu kao najviše tijelo vjerovnika koje odlučuje o temeljnim pitanjima postupka prema odredbi čl. 107. Stečajnog zakona od odbora kojem odredba čl. 98. istog Zakona povjerava posebne, kontinuirane nadzorne i savjetodavne ovlasti prema upravitelju i sudu. Odbor je uži predstavnički oblik sudjelovanja kojim se osiguravaju kontinuirani nadzor i operativno sudjelovanje između sjednica skupštine, pa se osniva radi učinkovitijeg ostvarivanja interesa vjerovnika kada okolnosti konkretnog postupka to opravdavaju. Vjerovnici su slobodni procijeniti nadilaze li njegove koristi troškove, a sud ne bi trebao zamijeniti njihovu poslovnu procjenu osim ako bi odluka bila protivna zajedničkom interesu, što u konkretnom slučaju nije dokazano. Nejasan je i zaključak da nije jasno i nedvosmisleno određena zadaća i funkcija odbora: njegovi su zadaci propisani navedenom odredbom čl. 98. tog Zakona, a razlozi za konkretno osnivanje obrazloženi su na ispitnom i izvještajnom ročištu održanom 2. srpnja 2026. Punomoćnica je već na tom ročištu istaknula kako odbor može svojim stručnim znanjem pridonijeti vođenju postupka i obavljati zakonom propisanu nadzornu funkciju nad stečajnim upraviteljem. Istaknula je i da ne postoji nedostatnost stečajne mase, jer iz izvješća upravitelja proizlazi procijenjena vrijednost od 466.562,50 € s PDV-om. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 2.334,37 €.

3. Žalba je osnovana.

4. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. u vezi s odredbom čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), ovaj sud je utvrdio da je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju žalitelj određeno ukazuje. Razlozi pobijanog rješenja o tome zašto bi osnivanje odbora, u okolnostima ovog postupka, bilo protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika nisu dostatni za ispitivanje njegove pravilnosti i zakonitosti.

5. Iz podataka u spisu proizlazi da je nad dužnikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-478/2025-21 od 12. ožujka 2026., a za stečajnog upravitelja imenovan je Mario Morosavljević (list 222. – 226. spisa). Na ročištu 2. srpnja 2026. provedeno je ispitivanje prijavljenih tražbina i održano izvještajno ročište na kojem je razmotreno izvješće stečajnog upravitelja od 23. lipnja 2026. Odluka o osnivanju tročlanog odbora donesena je s 99.091 glasom za i 36.107 glasova protiv. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, odmah je zatražila ukidanje te odluke zbog protivnosti zajedničkom interesu vjerovnika, a tom se zahtjevu pridružio vjerovnik Mislav Polić (list 560. – 567. spisa).

6. U izvješću upravitelja vrijednost pokretnina, strojeva i opreme iskazana je u iznosu od 466.562,50 € s PDV-om, prema elaboratu procjene vrijednosti broj 02-05-26 koji je izradio stalni sudski vještak Goran Tenžera. Upravitelj je od toga iznosa 182.062,50 € prikazao kao vrijednost pokretnina pod založnim pravom, a 284.500,00

€ kao vrijednost slobodne imovine. Prvostupanjski je sud u točki 18. obrazloženja pobijanog rješenja naveo da su utvrđene tražbine prvog višeg isplatnog reda od 109.173,01 € i drugog višeg isplatnog reda od 151.583,26 €, a osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda od 136.671,24 €.

7. Iz zapisnika s ročišta održanog 2. srpnja 2026. proizlazi da se upravitelj nije mogao izjasniti o iznosu ulaganja u društvo kćeri ni o ranijem raspolaganju nekretninama te da je naveo kako je tek nedavno dobio dokumentaciju koju je potrebno dalje provjeriti. Na ročištu su izneseni i prigovori o postojanju i pravnoj osnovi razlučnog prava društva PREVENT Central and Eastern Europe d.o.o. Skupština je prihvatila izvješće uz nalog upravitelju da ga dopuni podacima o ulaganjima, ranijoj imovini i potraživanjima prema trećima, izdvojenim sredstvima kod Financijske agencije te pitanju razlučnog prava, u roku od 30 dana (list 560. – 567. spisa).

8. Prvostupanjski je sud ukinuo odluku o osnivanju odbora primjenom odredbe čl. 108. SZ-a. Ocijenio je da odbor nema veće ovlasti od skupštine vjerovnika, da njegovo postojanje nije obvezno te da bi nagrade i naknade troškova članovima umanjivale sredstva za namirenje vjerovnika. Uzeo je u obzir procijenjenu vrijednost imovine, visinu utvrđenih i osporenih tražbina, nerazjašnjen opseg imovine opterećene razlučnim pravom i mogućnost da se pokretnine ne prodaju iznad procijenjene vrijednosti. Zaključio je da sjednice odbora iziskuju dodatno vrijeme i angažman, a da žalitelj nije jasno obrazložio konkretnu korist od njegova osnivanja.

9. Prema odredbi čl. 108. st. 1. SZ-a sud će, na zahtjev ovlaštenog sudionika ili iznimno po službenoj dužnosti, ukinuti odluku skupštine ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Ta ovlast postoji i kad je odluka donesena propisanom većinom. Međutim, za ukidanje je potrebno obrazložiti u čemu je, s obzirom na konkretno stanje postupka, odluka protivna zajedničkom interesu. Zato žalitelj osnovano ističe da sud procjenu vjerovnika o koristima od osnivanja odbora ne može zamijeniti samo vlastitom ocjenom njegove nepotrebnosti, bez obrazloženja protivnosti zajedničkom interesu.

10. Nadalje, odredbom čl. 2. st. 2. SZ-a određen je cilj skupnog namirenja vjerovnika unovčenjem dužnikove imovine i podjelom prikupljenih sredstava. Očuvanje sredstava od nepotrebnih troškova služi tom cilju, ali mu služe i nadzor upravitelja te provjera podataka o imovini i potraživanjima. Prvostupanjski sud trebao je te okolnosti ocijeniti zajedno, osobito zato što su na izvještajnom ročištu ostala nerazjašnjena pitanja o sastavu i opterećenosti imovine iz koje se vjerovnici trebaju namiriti.

11. Također treba istaknuti da odredba čl. 75. SZ-a među tijelima stečajnog postupka navodi i odbor vjerovnika, a odredbom čl. 97. st. 1. SZ-a, u vezi s odredbama čl. 96. st. 2. do 6., i čl. 107. st. 1. t. 1. SZ-a uređuje se ovlast skupštine za njegovo osnivanje. Osnivanje nije uvjetovano određenom vrijednošću mase niti nastavkom poslovanja dužnika. Manji broj vjerovnika i okolnost da se poslovanje neće nastaviti mogu biti važni za ocjenu potrebe i troškova odbora, ali sami po sebi ne dokazuju protivnost odluke zajedničkom interesu.

12. Nadalje, točno je da skupština prema odredbi čl. 107. st. 1. t. 5. SZ-a može donijeti sve odluke iz nadležnosti odbora. Međutim, iz toga ne slijedi da odbor nema samostalnu svrhu. Odredbom čl. 98. SZ-a povjereni su mu nadzor upravitelja, pomoć u vođenju poslova, pregled poslovnih knjiga i dokumentacije, razmatranje izvješća i obavješćivanje vjerovnika. Skupština odlučuje o temeljnim pitanjima postupka, uključujući i poslovanje iz odredbe čl. 217. st. 2. SZ-a te način i uvjete unovčenja imovine koja nije opterećena razlučnim pravom, dok odbor može obavljati nadzorne poslove između njezinih ročišta. Stoga je osnovan žalbeni navod da se nepotrebnost odbora ne može obrazložiti samo usporedbom širine ovlasti tih tijela.

13. Ni odluka da se poslovanje dužnika neće nastaviti ne isključuje ostale zadatke odbora iz odredbe čl. 98. SZ-a. Praćenje poslovanja iz navedene odredbe čl. 217. SZ-a samo je jedan od njih. Jednako tako, zadatke odbora nije potrebno posebno ustanoviti odlukom o njegovu osnivanju jer su propisani zakonom. Potrebno je ocijeniti opravdanost njegovog osnivanja u konkretnom postupku, za što su u ovom slučaju na ročištu održanom 2. srpnja 2026. izneseni razlozi. Naime, žaliteljeva punomoćnica na izvještajnom ročištu održanom 2. srpnja 2026. navela je da bi članovi odbora stručnim znanjem mogli pomoći u vođenju postupka i nadzirati upravitelja. Prvostupanjski sud taj razlog nije ocijenio u vezi s otvorenim pitanjima ulaganja, ranijeg raspolaganja imovinom, potraživanja i razlučnog prava društva PREVENT Central and Eastern Europe d.o.o., zbog kojih je naložena dopuna izvješća. Premda se u ovom žalbenom postupku ne odlučuje o postojanju i valjanosti tog razlučnog prava, iznesene prigovore trebalo je razmotriti pri ocjeni moguće koristi od nadzora upravitelja i pregleda dokumentacije. Budući da je takva ocjena izostala, zaključak prvostupanjskog suda da nije jasno obrazložena konkretna korist od osnivanja odbora nema dostatne razloge.

14. Osnovano žalitelj ukazuje i na izostanak konkretne ocjene troškova. Pravo članova na nagradu i naknadu troškova iz odredbe čl. 102. SZ-a znači da njihov rad može opteretiti stečajnu masu. Međutim, sud nije obrazložio očekivani opseg tog opterećenja niti ga je usporedio s mogućim koristima od predloženog nadzora i pomoći. U ovoj fazi nije nužno utvrditi konačan iznos budućih nagrada, ali se njihov mogući nastanak ne može bez daljnje ocjene izjednačiti s nepotrebnim troškom. Ni vrijeme potrebno za sjednice iz odredbe čl. 101. SZ-a samo po sebi ne obrazlaže da bi rad odbora otežavao učinkovitu provedbu ovog postupka.

15. S druge strane, procijenjena vrijednost od 466.562,50 € s PDV-om, na koju se žalitelj poziva, sama po sebi ne dokazuje da će sredstava biti dovoljno za sve tražbine i troškove. Riječ je o procjeni, a ne o ostvarenom utršku, dok su opseg razlučnog prava i dio podataka o imovini ostali otvoreni. Međutim, ni mogućnost da vjerovnici neće biti potpuno namireni sama po sebi ne znači da je svaki trošak odbora protivan njihovom zajedničkom interesu. Upravo je zato trebalo obrazložiti odnos očekivanih troškova prema mogućoj koristi od provjere i zaštite stečajne mase.

16. Ni okolnost da je odluka donesena glasovima žalitelja, kao vjerovnika s najvećom pojedinačnom utvrđenom tražbinom, ne daje sama za sebe razlog za njezino ukidanje. Odluke skupštine donose se prema pravilu većine iz odredbe čl.

105. st. 2. SZ-a. Protivnost zajedničkom interesu mora proizlaziti iz sadržaja i učinaka odluke, ocijenjenih prema okolnostima postupka, a ne samo iz utjecaja koji vjerovnik može ostvariti svojim pravom glasa. Prigovore predlagatelja o sastavu odbora prvostupanjski sud nije prihvatio, pa na njima nije utemeljio pobijanu odluku.

17. Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, valjalo uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, kako je odlučeno u točki I. izreke.

18. U ponovnom postupku prvostupanjski sud ponovno će odlučiti o zahtjevu za ukidanje odluke skupštine. Na temelju podataka u spisu ocijenit će otvorena pitanja o ulaganjima u društvo kćer, ranijem raspolaganju imovinom, potraživanjima i razlučnom pravu kao razloge za osnivanje odbora te izneseni prijedlog njegove stručne pomoći i nadzora upravitelja. Moguće koristi od tih poslova usporedit će s očekivanim opsegom nagrada i troškova odbora, vodeći računa o vrijednosti i opterećenosti imovine, stanju tražbina i radnjama koje treba provesti. Potom će dati određene i međusobno suglasne razloge o tome je li odluka skupštine protivna zajedničkom interesu vjerovnika u smislu odredbe čl. 108. st. 1. SZ-a. Sama činjenica da odbor nije obvezno tijelo i da njegov rad iziskuje troškove i vrijeme neće biti dovoljna za takav zaključak.

19. Zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbijen je na temelju odredbe čl. 20. SZ-a, prema kojem u stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove ako tim Zakonom nije drukčije određeno, a za ovaj zahtjev takva iznimka nije propisana.

Zagreb, 13. listopada 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3088e-8b618**

Kontrolni broj: **034f3-8652b-64df8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.